

મુક્તિની લલક

‘મુમુક્ષુત્વ’

બેન વિલિયન્સ દ્વારા લિખિત એક વ્યાખ્યા

આપણી આ સંસાર યાત્રામાં ક્યારેક-ક્યારેક આપણામાં એક ભાવ જાગે છે કે મનુષ્ય હોવાનો અર્થ કંઈક બીજો પણ છે, આ જીવનનો ઉદેશ્ય અને સામર્થ્ય ધારો વધુ છે, અત્યારે આપણે જેટલું સમજી શકીએ છીએ તેના કરતાં પણ વધુ છે. અને આ ભાવની સાથેસાથે એક અંતરગ્રેહિત સમજ એ પણ જોડાયેતી હોઈ શકે કે ભલે આપણે એ બધાં પરંપરાગત લક્ષ્યોને પ્રાપ્ત કરી લઈએ જે આપણે પોતાના માટે નક્કી કર્યા છે, પરંતુ અંતતઃ તેનાથી આપણને સાચી પ્રાપ્તિ નહીં થાય.

તો પછી એ શું છે જેને આપણે વાસ્તવમાં શોધી રહ્યાં છીએ? આપણે એ સુખને શોધી રહ્યાં છીએ જેનો ક્યારેય લોપ નહીં થાય. આપણને એ અંતરમુક્તિની લલક છે જે અવિચળ છે. બની શકે કે અંતરનો આ અવાજ સૂક્ષ્મ હોય પરંતુ એ ધારો મહત્વપૂર્ણ છે. આ લાગણી કે જીવનમાં આનાથી વધારે કંઈક બીજું પણ છે, એક શુદ્ધ સ્પંદ છે પોતાના સાચા સ્વરૂપની વ્યાપકતા પ્રત્યે જગ્ઝક થવાનો, પોતાના સાચા સ્વરૂપની અસીમિતતા પ્રત્યે જગ્ઝક થવાનો.

એ સિદ્ધો જે શૈવદર્શનની વ્યાખ્યા કરે છે, તેઓ કહે છે કે આ લલક સ્વયં ચિત્તિનો જ એક અંતરતમ ગુણ છે, તેનો જ એક અંતર્ગત ભાગ છે. તેઓ શીખવે છે કે જે ક્ષાણે સર્વવ્યાપી ચિત્તિ સર્જન કરવાનો નિશ્ચય કરે છે, તે આ જગતના રંગમંચ પર અભિનય કરવા માટે સ્વેચ્છાથી પોતાની સ્વતંત્રતા અને વ્યાપકતાનો ત્યાગ કરી દે છે. આ રીતે ચિત્તિ એક અભિનયકારની જેમ પોતાની જ ઇચ્છાથી એક જીવાત્માની ભૂમિકા ધારણ કરે છે. જન્મ-મરણ અને ફરી પુનર્જન્મના આ અનેકાનેક ચક્કોમાંથી પસાર થતી વખતે તે તેના સાચા સ્વરૂપ એટલે કે સર્વવ્યાપી અને આનંદપૂર્ણ ચિત્ત હોવાની સ્મૃતિને ગુમ અને અપ્રગટ રૂપે પોતાના હદ્યની ગણનતામાં ધારણ કરી રાખે છે. અને જ્યારે આપણા અનંત સ્વરૂપની આ સ્મૃતિ જગત થાય છે ત્યારે આપણે ફરીથી આપણી એ મૂળ સ્વતંત્રતા અને ઉન્મુક્ત આનંદને પ્રાપ્ત કરવા માટે ગ્રેહિત થઈએ છીએ, જે બધાં પ્રાણીઓનો આધાર છે અને તેમને જીવંત બનાવે છે, એવો અદ્ભુત બોધ જેમાં બધું જ એક થઈ જય છે.

મહત્વપૂર્ણ વણાંક ત્યારે આવે છે જ્યારે આપણે આ અંતર્જીત લલક પ્રત્યે જગ્ઝક થઈ જઈએ છીએ, જે સ્વયં તેની જ એક ચિનગારી છે જેના માટે આપણે ઉત્કંઠિત છીએ. અંતરના આ અવાજને સંસ્કૃતમાં ‘મુમુક્ષુત્વ’ કહેવામાં આવે છે એટલે કે મુક્તિ માટેની ઉત્કટ ઇચ્છા, પરમ સત્યને જાણવાની તીવ્ર લલક.

‘વિવેકચૂડામણિ’, શ્રી શંકરાચાર્ય દ્વારા રચિત વેદાંત-દર્શન પર સૌથી સંક્ષિપ્ત અને મર્મભેદી ગ્રંથ છે, જેમાં કહેવામાં આવ્યું છે :

દુર્લભં ત્રયમેવૈતદેવાનુગ્રહહેતુકમ્ ।
મનુષ્યત્વં મુમુક્ષુત્વં મહાપુરુષસંશ્રય: ॥

આ ત્રણેય અત્યંત દુર્લભ છે અને માત્ર ભગવદ્ કૃપાથી જ પ્રાપ્ત થાય છે :
મનુષ્યત્વ, મુમુક્ષુત્વ (મુક્તિની લલક) અને મહાપુરુષોનો આશ્રય.¹

ભારતની તત્ત્વજ્ઞાનની પરંપરાઓમાં મનુષ્યજ્ઞનમને એક અતિદુર્લભ અને અતુલનીય બેટ માનવામાં આવે છે કારણે મનુષ્યોમાં ચિત્તની અસીમ સ્વતંત્રતા પ્રત્યે જગત થવાનું સામર્થ્ય છે. અને મુક્તિની આ લલક પ્રત્યે જાગ્રક થવું, મનુષ્યજ્ઞવનમાં રહેલી એક મહત્વપૂર્ણ ક્ષાળને દર્શાવે છે. ત્યારબાદ અગ્નાણિત આશીર્વાદ્યુક્ત આ બે બેટ ઉપરાંત દિવ્ય કૃપાના સર્વોચ્ચ કૃત્ય દ્વારા આપણને એક સહ્યગુરુ મળે છે અને અંતે આપણે તેમની શરણમાં જઈએ છીએ. કારણે આવા પૂર્ણતાપ્રાપ્ત, આત્મજ્ઞાની સહ્યગુરુ જ દિવ્ય શક્તિપાત દીક્ષાની અસાધારણ બેટ પ્રદાન કરવાના અધિકારી હોય છે.

શક્તિપાત દીક્ષા સીધી દિવ્ય કુંડલિની શક્તિને જગત કરે છે, જે પછી શ્રીગુરુની કૃપા અને તેમના સંરક્ષણમાં કરવામાં આવેલા આપણા અનુશાસિત આધ્યાત્મિક અભ્યાસો દ્વારા ઉન્મીલિત થાય છે. આપણી અંતર શક્તિનું આ ઉન્મીલિન કે વિકાસ, મુક્તિની લલકને તીવ્ર કરી દે છે અને પથ પર આપણી પ્રગતિને ઝડપી બનાવે છે. આ રીતે, એક મુમુક્ષુ ધીરે-ધીરે પરિપક્વ થઈ જય છે અને આત્માના પૂર્ણ જ્ઞાનને પામવા માટે તૈયાર થઈ જય છે.

મહાન સિદ્ધોની શિખામણો સતત આ લલકને ઓળખવાના મહત્વના ગુણગાન કરે છે. ગુરુમાઈજી કહે છે :

મુમુક્ષુત્વ એ મુક્તિ પ્રાપ્ત કરવા માટેનો દફનિશ્ચય છે. તે આ તીવ્ર દુર્ઘટા છે જે એક વ્યક્તિને સત્યની શોધ કરાવે છે. જે પોતાની અંદર રહેલી મહાનતર શક્તિને જાળવા માટે, દિવ્ય જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવા માટે પોતાનું બલિદાન આપવા તત્પર હોય, એવી વ્યક્તિને મુમુક્ષુ કહેવાય છે.

એક સાચો મુમુક્ષુ એવા બધા અવરોધોથી મુક્ત થવા દુર્ઘટે જે તેને તેની પોતાની સીમિતતાઓથી જકડી રાખે છે. મુક્તિની અવિસ્મરણીય લલક સાથે, પરમ સત્યની સાથે ઐક્ય સાધવા માટે તે કૃતનિશ્ચયી છે. તેથી જ અંશમાત્ર અહંકૃત પણ તેને માટે પીડાદાયી છે. ભગવાનની દુર્ઘટા પ્રતિ પોતાને સમર્પિત કરવા માટે મુમુક્ષુ અથકપણે પ્રયત્ન કરે છે.

મુમુક્ષુ બનો : મહાન સત્યની સાથે એક થવા માટે પૂર્ણ હૃદયથી ઉત્કટ દુર્ઘટા રાખો.²

મુમુક્ષુ હોવાનો બોધ એ વાતનો સેકેત કરે છે કે આપણી સાધના સહજિપે ઉન્મીલિત થઈ રહી છે અને આપણું આધ્યાત્મિક અનુશાસન એટલે કે આપણી સાધના ફળીભૂત થઈ રહી છે. જોકે, આ ઉત્કંઠાનો અનુભવ વિભિન્ન સ્તરો પર અને અલગ-અલગ રૂપે કરી શકાય છે, પરંતુ મોટાભાગે તે આંતરિક દફતાના રૂપે પ્રગટ થાય છે અને એ

અવરોધોને તોડી નાખે છે જે આપણાને બાંધી રાખે છે અને આપણાને પ્રજ્ઞાન, કરુણા અને નિર્ભયતાની સાથે, તેમજ મહાન સ્વતંત્રતાના સ્થાન સાથે જીવવાથી રોકે છે. મોક્ષ માટે એક શુદ્ધ હૃદયથી કરેલું સમર્પણ સાચી દિશાને નિર્ધારિત કરે છે, જેનાથી આપણી બિન્ન-બિન્ન પ્રેરણાઓનું વિશાળ ક્ષેત્ર એકલય થઈ જાય છે અને તે આપણી અંદર છુપાયેલાં એ સ્થાનોને ઉજાગર કરે છે જે આ લક્ષ્યની સાથે એકરૂપ નથી.

આ લલકને કેવી રીતે વિકસિત કરી શકાય? મુક્ત થવાનો દફ નિશ્ચય, એ ઈચ્છાના રૂપે જીન્મ લઈ શકે છે કે પોતાને એવા આધ્યાત્મિક અભ્યાસો પ્રત્યે સમર્પિત કરી દેવામાં આવે જે મુક્તિ તરફ લઈ જાય. ધ્યાનમાં આપણી રૂચિ વધવા લાગે છે, દિવ્ય નામસંકીર્તનની મધુરતામાં આપણાને રસ આવવા લાગે છે અને આપણે પ્રસત્તાપૂર્વક મંત્રજ્ઞપ કરવાનું આરંભ કરી દઈએ છીએ. સત્યના જ્ઞાતાઓના પ્રબુદ્ધ વચનોનું અધ્યયન કરવા અને મહાન આત્માઓનાં દર્શન કરવા માટે આપણે પોતાને જોડી દઈએ છીએ. આપણે આપણા જીવનના અનુભવો પર ગહુનતાથી ચિંતન કરીએ છીએ અને આપણી અસલ યોગ્યતાને ફરીથી શોધી લઈએ છીએ. જીવનથી ભાગવાને બદલે આપણે એ સમજ જઈએ છીએ કે મુક્તિ આપણી એ યોગ્યતામાં છે કે આપણે આપણી સામે આવતી દરેક વસ્તુમાં ચિત્તની અભિરવ્બીકૃતિ કરીએ, આપણે દરેક પરિસ્થિતિમાંથી શીખીએ; અને એમ કરવું આપણાને ઉત્સાહ અને પરાક્રમથી ભરી દે છે. આપણે એ જાણી લઈએ છીએ કે જીવનની મુશ્કેલીનો સામનો કરવાથી અને તેમાંથી પસાર થતા આગળ વધવાથી આપણે મુક્તિની આપણી અનુભૂતિને વધારી શકીએ છીએ, તેને વિકસિત કરી શકીએ છીએ. એવી અનેક રીતોમાં આપણે સ્વયંને ઉત્સુકતાપૂર્વક સંતમ કરીએ છીએ જે આપણાને સત્સંગની સમીપ લાવે, ‘પરમ વાસ્તવિકતા’ની સાથે અંતરના સંપર્કની નજીક લાવે.

આપણી દિવ્યતાના અભિજ્ઞાનમાં પ્રતિષ્ઠિત થઈ જવાની આપણી આ યાત્રા પ્રયત્ન, પરાક્રમ અને જેમ ગુરુમાઈજી કહે છે, ત્યાગની માંગ કરે છે. તોપણ, મુક્તિની લલકનો આ પ્રવાહ આનંદથી ભરેલો હોય છે અને અનંત સંભાવનાઓના એક રોમાંચક અને ઉન્મત્ત ભાવને ઉત્પન્ન કરે છે. જેમજેમ મુમુક્ષુત્વ આપણા હૃદયમાં વિસ્તાર પામે છે, આપણામાં સાચી દફતા વિકસિત થવા લાગે છે. અને મુક્ત થવાનો આ પ્રબળ આવેગ જ, સ્વયંમેવ શક્તિના એક સ્તોત્રની જેમ કાર્ય કરે છે.

¹ વિવેકચૂડામણિ ૩ ; અંગ્રેજી ભાષાનંદર © ૨૦૧૮ એસ.વાય.ડી.એ. ફાઉન્ડેશન.

² ગુરુમાઈ ચિદ્ગ્રલાસાનંદ, પ્રશાંતિથી સ્પંદિત : દૈનિક ચિંતન (ચિત્રશક્તિ પબ્લિકેશન્સ, ૨૦૧૪), ૪ મે.